

Kinh Phật Thuyết Hiền Giả Ngũ Phước Đức

Đại Chánh Tân Tu, Bộ Kinh Tập,

Kinh số 0777, Nguyên tác Hán ngữ [1]

Dịch từ Phạn sang Hán:

Tây Tấn, Hà Nội, Sa môn Bạch Pháp Tổ

Dịch từ Hán sang Việt: Tỳ kheo Thích Hạnh Tuệ,

Chùa Phật Đà, San Diego, Hoa Kỳ

Hiệu đính: HT Như Điển,

Phương trượng Chùa Viên Giác, Đức Quốc

---o0o---

Nguồn

<http://www.hoavouu.com>

Chuyển sang ebook 10-06-2014

Người thực hiện :

Thu Đình - Diệu Hương Thủy - thuhoaidinh.hn@gmail.com

Nam Thiên - namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phapthihoi.org](http://www.phapthihoi.org)

---o0o---

Nghe như vậy.

Một thửa ruộng, Đức Phật ở tại vườn Kỳ Thọ Cấp Cô Độc, nước Xá Vệ.
Đức Phật bảo các vị Tỳ Kheo:

"Khi hiền giả thuyết pháp có được năm phước đức. Sao gọi là năm?"

- Phước đức thứ nhất: Người ấy lúc sống được trường thọ.
- Phước đức thứ hai: Người ấy lúc sống được giàu có, nhiều tiền, nhiều của.
- Phước đức thứ ba: Người ấy lúc sống được đoan chánh không sánh được.
- Phước đức thứ tư: Người ấy lúc sống được tiếng khen xa nghe.
- Phước đức thứ năm: Người ấy lúc sống được thông minh, đại trí.

1. “Do đâu hiền giả thuyết pháp được trường thọ? Do đời trước lúc thuyết pháp, điều nói trước cũng thiện, điều nói giữa cũng thiện, điều nói sau cũng thiện. Điều nói ấy đầy đủ ý nghĩa, quy về chỗ tịch lặng, vô vi. Kẻ hiếu sát nghe pháp này liền dừng lại không sát hại nữa. Do vậy mà được trường thọ.

2. “Do đâu người thuyết pháp được giàu có, nhiều tiền, nhiều của? Do đời trước lúc thuyết pháp, điều nói ở trước, giữa, sau đều đầy đủ ý nghĩa, quy về chỗ tịch lặng, vô vi. Kẻ trộm cắp nghe được Kinh liền dừng lại không trộm mà còn bố thí. Do vậy được giàu có.

3. “Do đâu người thuyết pháp được đoan chánh không sánh được? Do đời trước lúc thuyết pháp, điều nói ở trước, giữa, sau đều đầy đủ ý nghĩa, quy về chỗ tịch lặng, vô vi; khiến cho người nghe pháp an lành, hòa điệu, sắc mặt vui vẻ, tự sinh mừng rỡ. Do vậy mà được đoan chánh.

4. “Do đâu người thuyết pháp được tiếng khen xa nghe? Do đời trước lúc thuyết pháp, điều nói ở trước, giữa, sau đều đầy đủ ý nghĩa, quy về chỗ tịch lặng, vô vi; khiến người nghe pháp kính Phật, kính Pháp, kính Tỳ kheo Tăng. Do vậy mà được nghe danh.

5. “Do đâu người thuyết pháp được thông minh, đại trí? Do đời trước lúc thuyết pháp, điều nói ở trước, giữa, sau đều đầy đủ ý nghĩa, quy về chỗ tịch lặng, vô vi; khiến người nghe pháp thấy rõ trí tuệ tuyệt diệu. Do vậy mà được thông minh, đại trí.”

Đó là năm phước mà người thuyết Kinh có được phước ấy.

Các vị Tỳ kheo nghe Kinh này rồi vui mừng, đố trước Đức Phật đánh lễ.

---o0o---

Hết